



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **V. Š.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Maxou
sídlem Peterská 1136/12, Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2022, č. j. 135805/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 6. 2022, č. j. 74461/2022/ODSA/SoMu (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit porušením § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu tím, že se jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford Focus, registrační značky X, dne 16. 5. 2021 v 16:29 hodin v obci Kosmonosy v ulici Hradištská u domu čp. 200 na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu poté, co byl při orientačním vyšetření testem Drugwipe 5S zjištěn pozitivní výsledek na látky amfetamin/metamfetamin. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona uložen správní trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání dvanácti měsíců. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
4. Soud rozhodoval bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil již v žalobě a žalovaný se ve stanové lhůtě nevyjádřil, jeho souhlas se tedy presumuje.

Podstatný obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 16. 5. 2021 prováděla policejní hlídka ve složení pprap. P. a prap. Z. hlídkovou činnost v obci Kosmonosy. Součástí spisu jsou úřední záznamy vyhotovené pprap. P. téhož dne. Z úředního záznamu č. j. KRPS-113236-1/PŘ vyplývá, že policejní hlídka v 16:29 spatřila vozidlo tovární značky Ford Focus, registrační značky X, jedoucí směrem do obce Mladá Boleslav. Hlídka provedla silniční kontrolu předepsaným způsobem VRZ+STOP v 16:30 v ulici Hradištská u domu čp. 200 v obci Kosmonosy. Po zjištění totožnosti řidiče vozidla hlídka žalobce vyzvala, aby se podrobil orientačnímu testu DrugWipe 5SP na přítomnost omamné nebo psychotropní látky v krvi. Žalobce se testu dobrovolně podrobil. Test byl pozitivní s výsledkem na látky amfetamin/metamfetamin. Následně hlídka žalobce vyzvala, aby se podrobil odbornému vyšetření na přítomnost omamné nebo psychotropní látky v krvi spojenému s odběrem biologického materiálu (krve) v oblastní nemocnici v Mladé Boleslavi. Žalobce to odmítl, a to i vzhledem ke skutečnosti, že byl hlídkou řádně poučen o následcích takového jednání. Žalobce uvedl, že je příležitostným uživatelem pervitinu, který užil dne 15. 5. 2021 ve večerních hodinách. Hlídka na místě sepsala oznámení o přestupku, které bylo žalobci předloženo k seznámení a podpisu a byla mu zakázána další jízda.
6. Dne 26. 5. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o přestupku ze dne 16. 5. 2021 s podpisem a bez vyjádření žalobce. Připojena byla rovněž fotografie občanského

průkazu žalobce a testu soupravou DrugWipe 5SP s pozitivním výsledkem na látku amfetamin/metamfetamin, evidenční karta řidiče a úřední záznamy. Dne 1. 6. 2021 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Proti tomuto příkazu žalobce podal včasný odpor, pročež byl příkaz zrušen a správní orgán I. stupně v řízení o přestupku pokračoval.

7. Dne 30. 8. 2021 se u správního orgánu I. stupně uskutečnilo ústní jednání, ke kterému se žalobce nedostavil. Dne 2. 9. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žalobce shledal vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včasné odvolání. Žalovaný dne 7. 3. 2022 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s tím, aby správní orgán I. stupně vyslechl zakročující policisty.
8. Dne 2. 5. 2022 byl vyslechnut svědek prap. Z. (za účasti zástupce žalobce), který vypověděl, že k této silniční kontrole není schopen vzhledem k časovému odstupu nic bližšího uvést. Ve věci samé tedy odkazuje na úřední záznam, který hlídka sepsala ihned po silniční kontrole. Na dotaz správního orgánu uvedl, že obecně probíhá silniční kontrola tak, že zastaví vozidlo, osobu vyzvou ke kontrole dokladů a provede se lustrace osoby. Podle toho, jak se osoba jeví, se poté vyzve na test na přítomnost alkoholu nebo omamné či psychotropní látky. Pokud je test pozitivní, má policista zákonnou povinnost vyzvat řidiče k podrobení se lékařskému vyšetření.
9. Dne 18. 5. 2022 byl vyslechnut svědek pprap. P. (za účasti zástupce žalobce), který vypověděl, že vzhledem k ročnímu časovému odstupu odkazuje na úřední záznam. Obecně probíhá silniční kontrola tak, že po zastavení vozidla řidič služebního vozidla přistupuje ke kontrolovanému vozidlu ze strany řidiče, kolega z hlídky přistupuje ke straně spolujezdce. Řidič je následně vyzván k předložení dokladů, následně proběhne lustrace osoby i vozidla. Pak následuje namátková kontrola na alkohol a návykové látky. Poté je kontrolovaná osoba seznámena s výsledkem testu a poučena o dalším postupu ve věci. Pokud je test pozitivní, je osoba vyzvána k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. Když krev odmítne, je poučena o následcích odmítnutí. Na místě je sepsáno oznámení o přestupku. S tímto je osoba seznámena, poučena a má čas se s oznámením seznámit a potvrdí to podpisem na obě strany tiskopisu. Na dotaz správního orgánu, jakým způsobem je osoba vyzvána, svědek uvedl, že *„osoba je vyzvána, jestli je ochotna se podrobit orientační[mu] test[u], kdy toto může odmítnout, pokud test podstoupí a ten je pozitivní, je vyzvána k odbornému lékařskému vyšetření.“* Na dotaz správního orgánu, jak je vyzvána osoba k lékařskému vyšetření svědek uvedl, že je vyzvána „jménem zákona“, následně je sděleno, že je test pozitivní a že je test orientační, proto je osoba vyzvána k lékařskému vyšetření. K testu není vyzvána osoba vždy. Pokud se ale rozhodnou kontrolu provést, je výzva učiněna i k testu a pokud je test pozitivní, tak lékařskému vyšetření vždy předchází výzva. Na otázku zástupce žalobce *„poučujete řidiče o možnosti odmítnutí lékařského vyšetření,“* svědek uvedl: *„určitě.“*
10. Dne 2. 6. 2022 správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že policisté sice vzhledem k časovému odstupu od silniční kontroly pouze obecně popsali, jak probíhá silniční kontrola a dále odkázali na úřední záznam. Jejich výpověď se však shoduje s popisem silniční kontroly žalobce, jejíž průběh zaevidovali po jejím skončení. Není důvod pochybovat o tom, že stejným způsobem byl kontrolován, poučen a vyzván i žalobce. Není nutné konkrétní znění výzvy, stačí, že výzvu některý z policistů učinil a následovalo odmítnutí. Tento postup byl v řízení prokázán.

11. O odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. K námitkám žalobce uvedeným v odvolání, které se shodují i s nyní soudu předloženými žalobními body, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně řádně zjistil skutkový stav. Ke svědeckým výpovědím uvedl, že vzhledem k časovému odstupu od spáchání přestupku je zcela pochopitelný předpoklad, že pokud v průběhu konkrétní silniční kontroly nenastaly nějaké mimořádné okolnosti, zasahující policisté si nebudou její průběh pamatovat. Oba svědci shodně popsali, jak obecně probíhá silniční kontrola. Z výsledku svědka P. vyplývá, že poučení o následcích následuje až po odmítnutí odborného lékařského vyšetření, ne že by policista dal předem na výběr ze dvou možností. Pokud ale policisté žalobce o následcích odmítnutí vyšetření poučili, učinili tak v jeho prospěch. I z rozsudku zdejšího soudu ze dne 17. 1. 2022, č. j. 50 A 5/202159, dle žalovaného vyplývá, že z právní úpravy neplyne, že by úřední osoba činící výzvu k odbornému lékařskému vyšetření byla povinna poskytovat adresátovi výzvy poučení o případných důsledcích, absence takového poučení nemá vliv na vznik odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně dále vycházel z oznámení přestupku, ze kterého vyplývá, že lékařské vyšetření nebylo provedeno, neboť po výzvě a poučení řidič odmítl se vyšetření podrobit. Toto oznámení přitom žalobce na obou stranách podepsal. Úřední záznam pak koresponduje s obsahem oznámení o přestupku.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgány náležitě neprokázaly, že by policisté žalobce řádně vyzvali podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Byť jde o neformální úkon, musí být výzva formulována jasně a srozumitelně, nesmí vzbuzovat žádné pochybnosti o jejím obsahu a musí být učiněna tak, aby z ní vyplývala pro jejího adresáta povinnost jí vyhovět. Správní orgány vycházely pouze z obecného popisu policistů, jakým způsobem probíhají silniční kontroly, oznámení o přestupku a úředního záznamu. Správní orgán však pouze formálně vyslechl policisty a vůbec nepřihlédl k tomu, že ani jeden z policistů si na silniční kontrolu nepamatoval. Policisté přitom byli vyslýcháni s časovým odstupem pouze kvůli správním orgánům. Správní orgán I. stupně v první fázi přestupkového řízení policisty vůbec nevyslechnul a žalovaný o odvolání rozhodoval v rozporu se správním řádem téměř půl roku. Časový odstup od silniční kontroly nemůže být kladen žalobci k tíži. Svědek P. obecně uvedl, že řidiče poučují o možnosti odmítnout lékařské vyšetření. To však do celé věci vnáší další pochybnosti, neboť řidič nemá možnost odmítnout lékařské vyšetření, je to jeho zákonná povinnost. Policista mu proto nemůže dát na vybranou, že se lékařské vyšetření neprovede. Je zarážející, že policisté nepořídili videozáznam silniční kontroly ani údajné výzvy k podstoupení lékařského vyšetření. Správní orgány založily vinu žalobce pouze na předpokladu, že silniční kontrola probíhala standardně. Pokud se však skutečnosti nepodařilo prokázat, měly správní orgány rozhodnout ve prospěch obviněného v souladu se zásadou *in dubio pro reo*.
13. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvádí, že oznámení o přestupku musí být vnímáno jinak než jen jako jednostranný úkon. Při oznámení je přestupek „projednán“ obdobně jako v příkazním řízení. Přestupce má možnost se k celému projednání přestupku vyjádřit. Žalobce však nevyjádřil nesouhlas ani výhrady, že by výzvě policistů neporozuměl a oznámení podepsal. Oznámení o přestupku není úředním záznamem, ale lze jej považovat za listinný důkaz. V této souvislosti žalovaný odkázal na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. Tpjn 300/2019, k otázce použití trestního

oznámení jako důkazu, které je přenositelné i na oznámení o přestupku. Ke svědeckým výpovědím žalovaný uvedl, že při hodnocení výpovědi policistů nelze předem pochybovat o jejich nestrannosti. Pouze konkrétní a věrohodné námitky žalobce by mohly věrohodnost zpochybnit. Žalobce nezpochybnil průběh silniční kontroly v oznámení, odporu ani u ústního jednání. Námitky byly pouze obecné, nevyvolávající důvodné pochybnosti o tom, že by silniční kontrola neprobíhala standardně. K délce řízení žalovaný uvedl, že obviněný se opakovaně omlouval z ústního jednání, čímž prodloužil řízení o 3 měsíce, v novém projednání poté o jeden měsíc. Blanketní odvolání doplnil žalobce až po výzvě po dvou měsících, čímž opět prodloužil řízení.

Posouzení žalobních bodů

14. Dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu „[ř]idič je (...) *povinen podrobit se na výzvu policisty (...) vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.*“
15. Dle § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu „[p]ři dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména *vyzvat* řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.“
16. Dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“) „[o]rientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je *povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.*“
17. Dle § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví „[v] případě, že *povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*“
18. Dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu „[f]yzická osoba se *dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*“
19. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že se žalobce dne 16. 5. 2021 v obci Kosmonosy podrobil orientačnímu vyšetření pomocí testu DrugWipe 5SP, který byl pozitivní s výsledkem na látky amfetamin/metamfetamin. Žalobce se posléze odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce však rozporuje to, zda bylo prokázáno, že ho policejní hlídka řádně vyzvala k odbornému lékařskému vyšetření.
20. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je nutné splnit následující podmínky: Fyzická osoba se 1) účastnila provozu na pozemní komunikaci, 2) byla řádně vyzvána k absolvování odborného lékařského vyšetření, a to 3) osobou oprávněnou k učinění takové výzvy, přičemž musí jít 4) o opodstatněnou výzvu. Posledním nezbytným předpokladem je, že se 5) fyzická osoba odmítne lékařskému vyšetření podrobit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016 - 36). Je povinností správního orgánu, aby se naplněním uvedených podmínek zabýval, jakkoli nejsou ze strany přestupce činěny spornými. Jedná se totiž

o základní skutkové okolnosti, na jejichž podkladě je možné o spáchání tohoto přestupku rozhodnout, a *vice versa*, tedy bez jejichž naplnění tak učinit nelze. Nutno poznamenat, že se jedná o ohrožovací typ přestupku, kdy odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl chráněný veřejný zájem (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích) pouze ohrozit.

21. Žalobce učinil sporným naplnění druhé z uvedených podmínek, tj. učinění řádné výzvy k absolvování odborného lékařského vyšetření ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví.
22. Úřední výzva bývá vyslovena nebo projevěna při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být učiněna v souvislosti s tímto výkonem. Je charakteristická svojí neformálností a fakticitou, podstatným je proto obsah, nikoli forma takové výzvy. Žádný právní předpis neobsahuje přesný popis toho, jak by měla být dotčená výzva ze strany úřední osoby formulována (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017 - 26). Za podstatnou lze proto považovat skutečnost, že policista řidiče vyzve k podrobení se příslušnému vyšetření zřetelným a kvalifikovaným způsobem, tedy v souladu se zákonem.
23. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016 - 30). Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51 až § 56 správního řádu. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009 - 77).
24. V projednávané věci bylo jednání žalobce zdokumentováno oznámením přestupku ze dne 16. 5. 2021, v němž je podrobně popsáno, kdy a kde hlídka Policie ČR kontrolovala žalobce jako řidiče motorového vozidla značky Ford Focus, registrační značky X a že jej hlídka Policie ČR vyzvala k podrobení se vyšetření soupravou DrugWipe 5SP ke zjištění, zda není při řízení vozidla ovlivněn jinou návykovou látkou, čemuž se podrobil s pozitivním výsledkem na látku amfetamin/metamfetamin. Tyto skutečnosti žalobce ani nerozporuje. V oznámení o přestupku je dále v kolonce B) *Odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu* zaškrtnuto, že vyšetření nebylo provedeno, neboť po výzvě a poučení se řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření a v kolonce pro možnost

vyjádření se a uvedení doplňující skutečností žalobce nic neuvedl a oznámení bez výhrad podepsal. Dále byl téhož dne sepsán úřední záznam, ve kterém je zaznamenáno, že žalobce je příležitostným uživatelem pervitinu, který užil dne 15. 5. 2021 ve večerních hodinách. Dalším důkazem byla fotografie testu soupravou DrugWipe 5SP s pozitivním výsledkem na látku amfetamin/metamfetamin.

25. K námitce žalobce, že je nepřípustné použití úředního záznamu a oznámení o přestupku jako důkazu soud předně uvádí, že nelze bez dalšího směřovat úřední záznamy o podání vysvětlení s těmi, které obsahují toliko vlastní popis skutkového děje a učiněných kroků ze strany samotných policistů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016 - 40, nebo ze dne 20. 7. 2017, č. j. 4 As 135/2017 - 42). Ohledně otázky použitelnosti úředních záznamů prošla judikatura Nejvyššího správního soudu vývojem spočívajícím v postupném vyjasňování jednotlivých situací. Původní judikatura vycházela z absolutní nepoužitelnosti úředního záznamu o přestupku a oznámení o přestupku jako důkazů v přestupkovém řízení. Pozdější judikatura závěry uvedené v citovaných rozsudcích upřesnila tak, že listiny předložené policií k postihu pachatele přestupku postačují, pokud existují proti přestupci další důkazy, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činily skutkovou situaci naprosto jasnou. V takové situaci lze z úředního záznamu vycházet. Tyto závěry Nejvyšší správní soud vyslovil například v rozsudcích ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 As 118/2013 - 61, ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 37, nebo ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 - 48). Právní názor uvedený v rozsudku č. j. 4 As 118/2013-61 aproboval i Ústavní soud, který v usnesení ze dne 13. 11. 2014 ve věci sp. zn. III. ÚS 1838/14 uvedl, že „[i] v tomto směru může Ústavní soud odkázat na napadená rozhodnutí a ústavně konformní závěr judikatury Nejvyššího správního soudu, dle níž dokumenty obvykle obsažené v příslušném spisu (tj. oznámení o přestupku spolu s úředním záznamem o podezření z přestupku, záznam o přestupku, ověřovací list k radarovému zařízení, výpis z evidenční karty řidiče) zpravidla postačují k vydání rozhodnutí o spáchání či nespáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti. Další dokazování je pak potřeba provádět pouze v případech, kdy z účastníkem řízení uplatněných námitek vyplývají důvodné pochybnosti o správnosti výroku o vině či trestu.“
26. Dřívější obecné judikaturní pasáže o absolutní nepřípustnosti úředního záznamu jako důkazu tedy aktuální judikatura vykládá tak, že podezřelého z přestupku nelze postihnout výhradně na základě úředního záznamu, aniž by byly proti němu jakékoliv jiné důkazy. Judikatura setrvává na povinnosti vyslechnout zasahující policisty v situacích, v nichž o přestupku nebyl a často s ohledem na jejich povahu ani nemohl být pořízen exaktní doklad typu fotografie nebo videozáznam (např. držení telefonu za jízdy, nepřipoutání se bezpečnostním pásem atd.).
27. Jak je již shora popsáno, v nyní projednávané věci žalobce za přestupek nebyl postihnut výhradně na základě úředního záznamu bez jakýchkoliv jiných důkazů. Byla pořízena fotografie výsledku z testu DrugWipe 5SP. I na tiskopise oznámení o přestupku (u něhož žalobce nepopírá, že jej podepsal) je uvedeno, že žalobce byl vyzván k lékařskému vyšetření a poučen o následcích odepření. V oznámení o přestupku je mimo jiné uvedeno „*poučení řidiče: Podle § 5 odst. 1 písm. f), písm. g) zákona [o silničním provozu] je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*“ Poznámka pod čarou pak odkazuje na zákon o ochraně zdraví. Dále je zde uveden text: „*Svým podpisem řidič současně stvrzuje, že poučení rozuměl*“, vedle toho je připojen žalobcův podpis.

28. Správní orgán rovněž vyslechl zasahující policisty. Ačkoliv si policisté na konkrétní silniční kontrolu nepamatují, odkázali na úřední záznam a shodně popsali, jak standardně provádí silniční kontrolu. Jejich popis standardní silniční kontroly se shoduje se silniční kontrolou žalobce zaznamenanou v úředním záznamu. Lze tedy dovodit, že pokud si policisté s odstupem času nepamatují žádné zvláštnosti této konkrétní silniční kontroly, jednalo se o zcela standardní kontrolu, která probíhala tak, jak policisté ve výpovědi popsali. Žalobce přitom v odporu, odvolání ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly, že daná silniční kontrola proběhla standardním způsobem. Skutečnost, že není zřejmé, který z policistů vyzval žalobce k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, není pro posouzení věci rozhodná. Zásadní je, že jej vyzval policista při výkonu pravomoci úřední osoby.
29. Žalobce dále namítl, že svědek P. do věci vnesl pochybnosti uvedením, že poučují řidiče o možnosti odmítnout lékařské vyšetření. Žalobce však toto vytrhává z kontextu. Svědek P. při popisu standardní silniční kontroly uvedl, že „*když krev [kontrolovaná osoba] odmítne, je [kontrolovaná osoba] poučena o následcích odmítnutí*“. Poté na dotaz zástupce žalobce „*poučujete řidiče o možnosti odmítnutí lékařského vyšetření*“ uvedl, že „*určitě*“. Z kontextu celé svědecké výpovědi tedy vyplývá, že pokud (při standardní silniční kontrole) řidič vyšetření odmítne (jinými slovy „využije možnosti odmítnout“ lékařské vyšetření, neboť jej policista logicky nemůže fyzicky přinutit splnit tuto povinnost), činí tak s vidinou negativních důsledků, o čemž je řidič vždy poučen. Jak již soud uvedl, i na formuláři oznámení o přestupku je řidič poučen o tom, že má zákonnou povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření, jejíž porušení bude mít za následek vznik přestupkové odpovědnosti. Nadto lze konstatovat, že je ostatně povinností žalobce jakožto řidiče znát předpisy upravující jeho povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, z nichž povinnost podrobit se na výzvu policisty vyšetření na přítomnost alkoholu či jiných omamných látek a sankce vyplývající z odmítnutí takové výzvy vyplývají zcela jednoznačně (soud má navíc za to, že tyto znalosti jsou i součástí obecného laického právního vědomí). V rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016- 39, Nejvyšší správní soud vyslovil souhlas se závěrem, že: „*řízení auta je v dnešní době natolik běžnou a často nezbytnou činností, že i osobám podprůměrného rozumu má být dostupné, splňují-li podmínky podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu, tedy jsou-li dostatečně tělesně a duševně způsobilé k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládají řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích.*“ (zvýrazněno soudem)
30. Soud tedy uzavírá, že správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání uvedeného přestupku a shromážděné listiny je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku. Žalobce relevantně nezpochybnil jím při kontrole zcela zřetelně podepsaný text oznámení. Ani neuvedl skutečnosti, které by zpochybňovaly standardní průběh silniční kontroly. Nevznikla tedy ani rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání žalobce dopustil (tj. že by jej policisté řádně nevyzvali k podstoupení odborného lékařského vyšetření). Správní orgány dostatečně vyhodnotily provedené důkazy a dospěly oprávněně k závěru, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. července 2023

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce